یادداشت

معجزه‌کاری دولت در جنگ

ادامه از صفحه اول

اما در شرایط نبود فرمانده و فرماندهان، نیروهای مسلح، چنان منظم و باقدرت جنگیدند که خود آمریکا و اسرائیل کپ کردند. می‌دانیم این موفقیت نیروها برای جنگیدن به لجستیک احتیاج داشتند که همه‌اش بر دوش دولت بود. از سوی دیگر، تأمین نیازهای مردم بود. زیر تحریم طولانی‌مدت، زیر حصار تنگه هرمز و جلوگیری از ورود هر نوع واردات حیاتی، این دولت بود که به معنای واقعی با چنگ و دندان زندگی روزمره را، هرچند گران‌تر، تأمین کرد. این را می‌شود معجزه‌کاری نامید. دست‌مریزاد. در ضمن شرایط زندگی شخصی بسیاری از اعضای دولت را هم نباید نادیده گرفت. با گستره نفوذ و تکنولوژی، همه اعضای دولت باید به نوعی در ماه‌های طولانی مخفی بمانند. از خانواده جدا باشند. عواطف را نادیده بگیرند. تصمیم‌گیری در این شرایط خیلی سخت‌تر است. داستان‌هایی از تشکیل جلسات یا خوابیدن در خیابان‌ها، تونل‌ها و اتومبیل‌ها را همه شنیده‌ایم. برای این هم خسته نباشید. همچنان که حضور شجاعانه شخص شما و ریسک‌پذیری‌تان نشانه خدمت عاشقانه است.

برای همه اینها خسته نباشید. برای صبری هم که در برابر درشت‌گویی‌های افراطیون داخلی و رسانه‌های رسمی که تک‌تک اعضای دولت تحمل کردید، مأجور باشید. روزهای دیگر، نقدهایم را هدیه دولت می‌کنم.

یک دنده لیبرال یک دنده تعرفه‌گرا

ادامه از صفحه اول

اگر بنزین ارزان مصرف‌کننده را به قیمت پایین عادت داده است، باید پرسید چند دهه تعرفه، انحصار و حمایت، خودروساز ایرانی را به چه چیزی عادت داده است؟

تابویی به نام حمایت از خودروساز

عجیب‌تر اینکه حمایت تعرفه‌ای از صنعت خودرو تقریبا به تابویی در ادبیات رسمی دولت‌ها تبدیل شده است. درباره قیمت بنزین می‌شود هر روز سخن گفت. می‌شود مردم را با مصرف‌کنندگان کشورهای دیگر مقایسه کرد. می‌شود درباره یارانه پنهان، هزینه تولید و قیمت جهانی نمودار کشید.

اما کمتر مقام دولتی حاضر است با همان صراحت درباره هزینه‌ای حرف بزند که چند دهه حمایت از صنعت خودرو بر اقتصاد انرژی کشور تحمیل کرده است. چرا؟ اگر سیاست‌گذار واقعا به اقتصاد بازار اعتقاد دارد، چرا واردات خودروی کم‌مصرف نباید بتواند تولیدکننده داخلی را تحت فشار رقابتی قرار دهد؟ اگر هم معتقد است صنعت خودرو یک صنعت راهبردی است و باید با تعرفه از آن حمایت کرد، بسیار خب؛ اما در این صورت باید بپذیرد دولت نیز در مصرف بالای بنزین مسئولیت دارد. نمی‌شود منفعت حمایت را به تولیدکننده داد و هزینه ناکارآمدی را از مصرف‌کننده گرفت.

قیمت را جهانی می‌کنید؟خودرو را هم جهانی کنید

مردم حق دارند بگویند اگر قرار است مقایسه جهانی مبنای سیاست‌گذاری باشد، مقایسه را کامل انجام دهید. قیمت بنزین ایران را با جهان مقایسه کنید؛ متوسط مصرف خودرو را هم مقایسه کنید. یارانه سوخت را مقایسه کنید؛ کیفیت و دسترسی به حمل‌ونقل عمومی را هم مقایسه کنید. قیمت هر لیتر بنزین را مقایسه کنید؛ سن ناوگان را هم مقایسه کنید. و مهم‌تر از همه، میزان رقابتی را که خودروساز جهانی تحمل می‌کند با میزان حمایتی که خودروساز ایرانی دریافت می‌کند نیز مقایسه کنید. نمی‌شود قیمت را جهانی محاسبه کرد و ناکارآمدی را داخلی. نمی‌شود بازار آزاد از نازل پمپ‌بنزین شروع شود و پشت در کارخانه خودروسازی تمام شود.

این یادداشت دفاع از بنزین ارزان نیست

این نکته را باید صریح گفت: قیمت پایین بنزین قطعا یکی از عوامل رشد تقاضاست. هیچ تحلیل اقتصادی جدی نمی‌تواند نقش قیمت را انکار کند. اصلاح تدریجی، قابل پیش‌بینی و عادلانه قیمت بنزین می‌تواند بخشی از سیاست کنترل مصرف باشد. اما بخشی از سیاست، نه تمام سیاست. دولت نمی‌تواند سال‌ها اصلاح خودرو، اسقاط ناوگان فرسوده، توسعه حمل‌ونقل عمومی، افزایش رقابت در صنعت خودرو و ارتقای استاندارد مصرف را عقب بیندازد و وقتی فاصله تولید و مصرف به نقطه بحرانی رسید، ناگهان مهم‌ترین متغیر قابل اصلاح را قیمت بنزین مردم معرفی کند. این دیگر اصلاح اقتصادی نیست؛ انتقال صورت‌حساب ناکارآمدی از یک بازیگر به بازیگر دیگر است.

آقای پزشکیان! آقای عارف! عدد بدهید

پس این بار قبل از اینکه دوباره درباره قیمت بنزین صحبت کنیم، چند عدد دیگر هم روی میز بگذارید. در آغاز دولت شما، متوسط مصرف خودروهای تولید داخل چقدر بود و امروز چقدر است؟ از آن حدود ۲۲ میلیون وسیله نقلیه فرسوده که در دوم آذر ۱۴۰۴ درباره‌شان در همین روزنامه نوشتم، چند دستگاه واقعا اسقاط شده‌اند؟ برنامه‌های اسقاط چند میلیون لیتر در روز از مصرف بنزین کم کرده‌اند؟ توسعه مترو و اتوبوس چند میلیون سفر با خودروی شخصی را حذف کرده است؟ سیاست توسعه خودروهای هیبریدی، برقی، CNG و خودروهای کم‌مصرف چه اثری بر مصرف روزانه بنزین گذاشته است؟ و مهم‌تر از همه: مجموع سیاست‌های غیرقیمتی دولت شما تاکنون دقیقا چند میلیون لیتر در روز از تقاضای بنزین کشور کم کرده است؟ اگر برای قیمت بنزین تا ریال آخر محاسبه دارید، برای این اعداد هم باید حساب داشته باشید. بحث بر سر انکار مصرف بالای بنزین نیست، مصرف ایران بالاست و باید کاهش پیدا کند؛ بحث بر سر چرایی این مصرف و تقسیم مسئولیت آن است. مردم مسئول مصرف خود هستند، اما دولت نیز مسئول سیاست صنعتی، ناوگان فرسوده، حمل‌ونقل عمومی، استاندارد مصرف و بازاری است که برای خرید خودرو ساخته است.

آقای پزشکیان! آقای عارف! نمی‌شود مسئولیت مردم را با منطق قیمت جهانی محاسبه و مسئولیت دولت و خودروساز را پشت دیوار تعرفه داخلی پنهان کرد. اگر بنزین ارزان، مصرف‌کننده ایرانی را بدعادت کرده است، چهار دهه انحصار، تعرفه و حمایت، خودروساز ایرانی را به چه چیزی عادت داده است؟

«آگوست سیاه» با حملات اوکراین، فشار اقتصادی و نگرانی اجتماعی دوباره به روسیه برگشته است

جعبه پاندورای پوتین

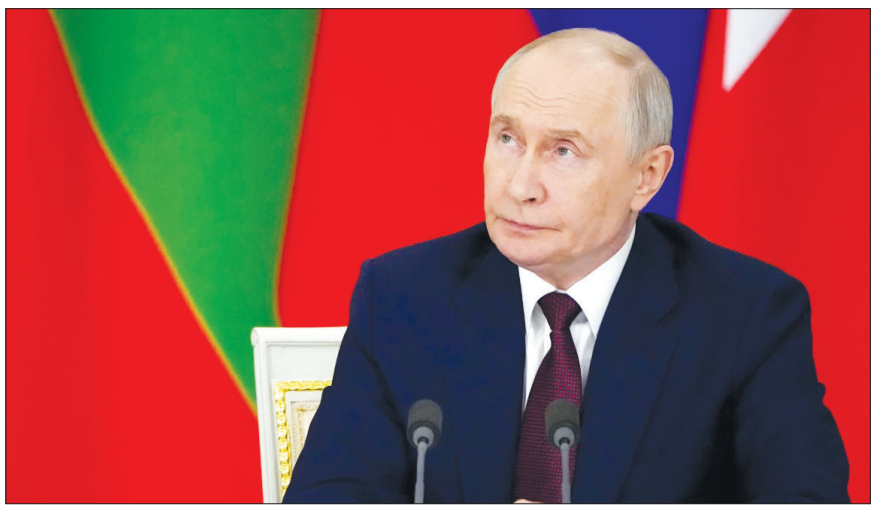

شرق: افزایش حملات اوکراین به زیرساخت‌های اقتصادی روسیه، بحران سوخت و کاهش ارزش روبل، تابستان دشواری برای کرملین ساخته است؛ با این حال رئیس‌جمهور روسیه، خسارت‌ها را کم‌اهمیت جلوه می‌دهد و تهدید می‌کند اوکراین با حملات اخیر خود به زیرساخت‌های انرژی روسیه، «جعبه پاندورا» را باز کرده و حالا باید منتظر حمله روسیه به حساس‌ترین بخش‌های اقتصاد خود باشد. این تهدید در شرایطی مطرح شده که کی‌یف در ماه‌های اخیر دامنه عملیات پهپادی خود علیه زیرساخت‌های اقتصادی روسیه را افزایش داده و پالایشگاه‌های نفت، مراکز لجستیکی و انبارهای شرکت‌های بزرگ تجارت الکترونیک را هدف قرار داده است. منطق اوکراین برای تداوم این حملات روشن است: زیرساختی که به تأمین مالی و پشتیبانی جنگ روسیه کمک می‌کند، بخشی از میدان نبرد است. مسکو نیز با همین منطق پاسخ داده و حملات به زیرساخت‌های اقتصادی اوکراین، از جمله مسیرهای صادرات غلات از دریای سیاه را تشدید کرده است. پوتین هشدار داده روسیه در واکنش به حملات کی‌یف، بخش‌هایی را هدف خواهد گرفت که برای اقتصاد اوکراین بیشترین حساسیت را دارند. این تهدید فقط به زیرساخت انرژی محدود نیست. صادرات محصولات کشاورزی اوکراین یکی از منابع اصلی درآمد این کشور است و حمله به بنادر و مسیرهای صادراتی دریای سیاه می‌تواند فشار اقتصادی را افزایش دهد. با این حال، پوتین مدعی است کاهش صادرات اوکراین بحران غذایی جهانی ایجاد نخواهد کرد؛ زیرا روسیه قادر است بخشی از کمبود مواد غذایی را جبران کند. او پذیرفته صادرات روسیه نیز با مشکلاتی روبه‌روست، اما گفته مسکو راه‌هایی برای حل آنها پیدا خواهد کرد. روسیه و اوکراین پیش‌تر تحت توافقی با میانجیگری ترکیه مسیر صادرات غلات در دریای سیاه را تا حدی از جنگ جدا کرده بودند. خروج مسکو از این توافق در سال ۲۰۲۳ آن حفاظ محدود را هم از میان برد. اکنون اقتصاد، انرژی، حمل‌ونقل و صادرات هر دو کشور بیش از گذشته به بخشی مستقیم از میدان درگیری تبدیل شده‌اند.

آگوست سیاه

این فضای اقتصادی و امنیتی یک اصطلاح قدیمی را دوباره در رسانه‌های روسی زنده کرده است: «آگوست سیاه» یا «نفرین آگوست». این عبارت طی چند دهه به نوعی اصطلاح و کلیدواژه برای مجموعه بحران‌هایی تبدیل شده که در هفته‌های پایانی تابستان در ماه آگوست سال‌های مختلف گریبان روسیه را گرفته‌اند. بخشی از این تصور بیشتر محصول حافظه تاریخی است تا یک قاعده واقعی. اما فهرست اتفاقاتی که روس‌ها به یاد می‌آورند کم‌وزن نیست. ۳۵ سال پیش، گروهی از کمونیست‌های تندرو علیه میخاییل گورباچف، رهبر اتحاد شوروی کودتایی ناموفق ترتیب دادند؛ رخدادی که روند فروپاشی شوروی را سرعت بخشید. در آگوست ۱۹۹۸ بحران مالی، روسیه را به نکول بدهی داخلی و سقوط روبل رساند و یک سال بعد، ورود شبه‌نظامیان به داغستان زمینه جنگ دوم چچن را فراهم کرد؛ جنگی که در نهایت ولادیمیر پوتین، افسر سابق کاگب، را به بالاترین سطوح قدرت رساند. البته پوتین هم از این سابقه در امان نماند. یکی از نخستین بحران‌های بزرگ دوران زمامداری او غرق‌شدن زیردریایی اتمی کورسک در آگوست ۲۰۰۰ بود که ۱۱۸ ملوان را کشت. آگوست ۲۰۰۸ نیز روسیه وارد جنگ با گرجستان شد؛ نبردی که چهره تهاجمی‌تری از سیاست خارجی کرملین را آشکار کرد. تابستان امسال هم برای روسیه آرام نگذشته است. پیشروی نیروهای روس در خطوط مورد مناقشه اوکراین محدود بوده، حملات پهپادی کی‌یف به پالایشگاه‌ها و مراکز لجستیکی ادامه یافته و صف‌های سوخت و شایعات درباره موج تازه بسیج، بخشی از جامعه را نگران کرده است. ایلیا وارلاموف، تحلیلگر تحولات روسیه، تکرار بحران‌های متعدد در ماه آگوست را صرفا «تصادف» می‌داند، اما می‌گوید بسیاری از روس‌ها همچنان با نگرانی وارد این ماه می‌شوند؛ به‌ویژه امسال که به گفته او بحران سوخت بازگشته، قیمت‌ها بالا می‌روند، روبل تضعیف شده و انتخابات در پیش است. حتی روزنامه مسکوفسکی کامسامولتس که به کرملین نزدیک است، به اضطراب سنتی درباره ماه آگوست پرداخته؛ هرچند برای توضیح آن سراغ طالع‌بینی و خسوف رفته است. پشت این روایت‌های عامه‌پسند اما یک واقعیت جدی‌تر وجود دارد: تابستان امسال مجموعه‌ای از فشارهای اقتصادی، نظامی و اجتماعی هم‌زمان شده‌اند.

پوتین بحران را نمی‌پذیرد

کرملین در برابر این فضا همان الگویی را دنبال می‌کند که سال‌ها برای مدیریت بحران به کار برده است: پذیرش محدود مشکل، همراه با رد این تصور که این مشکل می‌تواند ساختاری یا کنترل‌ناپذیر شود. پوتین در سخنانی درباره پروژه‌های توسعه و زیرساختی پذیرفت حملات اوکراین به مراکز لجستیکی شرکت بزرگ تجارت الکترونیک وایلدبریس خسارت ایجاد کرده است، اما تأکید کرد این حملات پیامد «بحرانی» ندارند و نخواهند داشت. او وعده داد دولت برای بازسازی تأسیسات آسیب‌دیده کمک خواهد کرد. هرچه حملات اوکراین در عمق خاک روسیه بیشتر می‌شوند، حفظ این تصویر دشوارتر خواهد شد. تأثیر واقعی جنگ فقط با میزان خسارت مستقیم به یک پالایشگاه یا انبار سنجیده نمی‌شود. اختلال در تولید سوخت، هزینه تعمیر، افزایش بیمه و حمل‌ونقل، افت ارزش پول و نگرانی خانوارها می‌تواند آثار تجمعی ایجاد کند که به‌تدریج در اقتصاد و افکار عمومی ظاهر شوند. با این حال پوتین همچنان می‌گوید روسیه برای مذاکره آماده است، اما فقط برپایه آنچه «واقعیت‌های روی زمین» می‌نامد. او پیشنهادهایی را که از طریق میانجی‌ها از سوی اوکراین مطرح شده «عجیب» توصیف کرده است. همین شرط نشان می‌دهد فاصله دیپلماسی با میدان هنوز زیاد است. مسکو مذاکره را بر پایه موازنه کنونی می‌خواهد و کی‌یف حاضر نیست نتیجه‌ای را بپذیرد که دستاوردهای نظامی روسیه را تثبیت کند.

جعبه پاندورا برای چه کسی باز شده است؟

پوتین می‌گوید کی‌یف با حمله به اقتصاد روسیه جعبه پاندورا را باز کرده است. اما پرسش این است که پیامدهای بازشدن این جعبه تا کجا محدود به اوکراین خواهد ماند. حملات پهپادی کی‌یف هنوز اقتصاد روسیه را فلج نکرده‌اند و خود پوتین نیز بر همین نکته تکیه دارد. روسیه منابع، ظرفیت صنعتی و توان بازسازی قابل توجهی در اختیار دارد. با این همه، این حملات توانسته‌اند بخشی از هزینه جنگ را از جبهه به زندگی داخلی منتقل کنند؛ همان جایی که کرملین سال‌ها کوشیده بود اثرات جنگ را کنترل کند. صف‌های طولانی سوخت، افزایش قیمت‌ها، فشار بر روبل، خسارت به زیرساخت‌های اقتصادی و زمزمه بسیج تازه هرکدام به‌تنهایی شاید برای ایجاد بحران کافی نباشند،اما کنار هم تصویری متفاوت می‌سازند: جنگی طولانی که نه پایان سیاسی روشنی دارد و نه دیگر می‌توان هزینه‌های آن را کاملا از شهروندان روس دور نگه داشت. همین واقعیت توضیح می‌دهد چرا کرملین هم‌زمان دو زبان به کار می‌برد. در داخل، خسارت‌ها قابل مدیریت و فاقد پیامد بحرانی معرفی می‌شوند؛ در بیرون، اوکراین با حمله به «حساس‌ترین بخش‌های اقتصادی» تهدید می‌شود. یکی برای حفظ آرامش است و دیگری برای بازگرداندن بازدارندگی.«نفرین آگوست» البته بیشتر افسانه سیاسی و حافظه تاریخی است تا قانون تاریخ. اما در روسیه امروز، بازگشت این اصطلاح بی‌دلیل هم نیست. تابستان امسال نقطه تلاقی فشار نظامی، آسیب اقتصادی، نگرانی اجتماعی و محدودیت سیاسی شده است. پوتین همچنان تصویر کنترل را حفظ می‌کند؛ پرسش این است که اگر جنگ بیشتر به پالایشگاه، قیمت کالا و زندگی روزمره روس‌ها برسد، حفظ این تصویر تا چه زمانی آسان خواهد ماند؟

واکنش منفی کشورهای مسلمان به طرح شهرک‌سازی اسرائیل

هشت کشور با اکثریت مسلمان در بیانیه‌ای مشترک سیاست‌های شهرک‌سازی اسرائیل در کرانه باختری را محکوم کرده‌اند و طرح ساخت شهرک موسوم به «ای-۱» را «تشدید تنشی خطرناک» خوانده‌اند. وزیران خارجه کشورهایی از جمله عربستان سعودی، مصر، پاکستان و اندونزی با این طرح مخالفت کرده‌اند. پیش از این نیز گروهی از هفت کشور، از جمله بریتانیا، فرانسه، آلمان و کانادا، از شرکت‌ها خواسته بودند در مناقصه‌های مربوط به ساخت این شهرک شرکت نکنند.

طرح «ای-۱» مربوط به ساخت هزاران واحد مسکونی در منطقه‌ای میان بیت‌المقدس شرقی و شهرک معاله ادومیم است. منتقدان می‌گویند اجرای این طرح می‌تواند پیوستگی جغرافیایی کرانه باختری را میان شمال و جنوب مختل و تشکیل یک کشور فلسطینیِ به‌هم‌پیوسته را دشوارتر کند. این محکومیت‌ها در حالی صورت می‌گیرد که کابینه اسرائیل روند گسترش شهرک‌ها در کرانه باختری را شتاب داده است. دو دهه پس از آنکه کابینه وقت اسرائیل شهرک کادیم در شمال کرانه باختری را تخلیه کرد، نسل تازه‌ای از شهرک‌نشینان اسرائیلی به این شهرک بازگشته‌اند. به گفته شورای منطقه‌ای شهرک‌نشینان، ۳۰ خانواده وارد کادیم شدند. برخی از آنها در گروه‌های کوچک و با اسکورت نظامی وارد منطقه شدند و تریلرهایی حامل وسایل زندگی، مبلمان و مصالح ساختمانی همراه داشتند.

کابینه کنونی اسرائیل ممنوعیت اسکان شهرک‌نشینان در اطراف جنین را که پس از تخلیه این شهرک‌ها در سال ۲۰۰۵ برقرار شده بود، لغو کرده است؛ اقدامی که نگرانی فلسطینیان منطقه را درباره گسترش بیشتر شهرک‌سازی افزایش داده است. بر اساس حقوق بین‌الملل، شهرک‌های اسرائیلی در سرزمین‌های اشغالی غیرقانونی محسوب می‌شوند؛ موضعی که اسرائیل با آن مخالفت می‌کند. بتسالل اسموتریچ، وزیر دارایی راست‌گرای اسرائیل، در مراسم بازگشایی کادیم گفت: «۲۱ سال پس از جنایت اخراج از سامریه شمالی، این روند اصلاحی را تکمیل کردیم و به کادیم بازگشتیم». او از نام توراتی «سامریه شمالی» برای اشاره به بخش شمالی کرانه باختری استفاده کرد. کادیم که بر تپه‌ای در حومه شهر فلسطینی‌نشین جنین قرار دارد، در سال ۲۰۰۵ در چارچوب طرح خروج اسرائیل از نوار غزه تخلیه شد. در همان زمان سه شهرک دیگر در شمال کرانه باختری نیز برچیده شدند. آن چهار شهرک در آن زمان نقاطی دورافتاده و پرهزینه از نظر تأمین امنیت تلقی می‌شدند و مقام‌های اسرائیلی ارزش راهبردی چندانی برای آنها قائل نبودند. پس از تخلیه، اسکان دوباره اسرائیلی‌ها در این مناطق ممنوع شد، اما کابینه کنونی اسرائیل این ممنوعیت را لغو کرده است. کادیم آخرین شهرک از چهار شهرک تخلیه‌شده در سال ۲۰۰۵ است که بار دیگر بازگشایی می‌شود. گانیم، صانور و هومش پیش‌تر به‌طور رسمی بازگشایی و خانواده‌های شهرک‌نشین در آنها مستقر شده‌اند. با این حال، بازگشایی این چهار شهرک فقط بخشی کوچک از برنامه گسترده‌تر کابینه اسرائیل برای توسعه شهرک‌ها در کرانه باختری است. کابینه بنیامین نتانیاهو از زمان روی کار آمدن در اواخر سال ۲۰۲۲ با ایجاد بیش از ۱۰۰ شهرک جدید در سراسر کرانه باختری، از جمله ۱۹ شهرک در شمال این منطقه، موافقت کرده است.

گزارش

خشم کارنی از عدم توافق تجاری با واشینگتن

نخست‌وزیر کانادا پس از به بن‌بست رسیدن مذاکرات میان اتاوا و واشینگتن، تعرفه‌های جدید آمریکا علیه کانادا را به‌شدت مورد انتقاد قرار داد و گفت این اقدامات «برای آسیب‌زدن و تفرقه‌افکنی میان ما طراحی شده‌اند». مارک کارنی با ارائه جزئیات بیشتری درباره اینکه چرا کانادا از امضای آنچه او یک «توافق بد» خواند کنار کشیده است، تصریح کرد: «ما نمی‌توانیم آنچه را پیشنهاد داده‌اند بپذیریم و آنچه را خواسته‌اند نخواهیم داد». تعرفه‌های جدید ۵۰درصدی که کالاهای کانادایی به ارزش حدود ۲۰ میلیارد دلار را تحت تأثیر قرار می‌دهد، پس از ناکامی دو کشور در دستیابی به یک توافق تجاری اجرایی شد؛ در حالی که هر دو طرف یکدیگر را به تلاش برای اعمال تغییرات در دقایق پایانی متهم می‌کنند.

نخست‌وزیر کانادا در بیانیه‌ای تغییرات دیرهنگام ادعایی در مفاد توافق از سوی آمریکا را «ناعادلانه» و «غیراقتصادی» توصیف کرد و گفت این تغییرات «اعتبار و قابلیت اتکای هرگونه توافقی را زیر سؤال برده است».

او همچنین هشدار داد اتاوا «برای محافظت از کارگران و کسب‌وکارهای ما، تعرفه‌های آمریکا را دلار به دلار تلافی خواهد کرد».

کارنی در سخنرانی خود گفت: «پاسخ ما بر بخش‌هایی مانند فولاد، لبنیات، لوازم خانگی، تجهیزات کشاورزی، خمیر کاغذ و کاغذ و تجهیزات الکترونیکی متمرکز خواهد بود».

دفتر نماینده تجاری ایالات متحده این رویداد را یک «فرصت ازدست‌رفته» برای کانادا توصیف کرده و مدعی شده این کشور در حال ادامه یک «اقدام تلافی‌جویانه طولانی‌مدت» علیه آمریکاست.

در بیانیه‌ای که در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد، آمده است: «با وجود پیشنهاد آمریکا به کانادا مبنی بر دریافت بهترین امتیازات تجاری در میان تمام صادرکنندگان عمده به بازار ما، مطالبات جدید و عقب‌نشینی کانادا از تعهدات دیگر، تعادل دقیقی را که در روزهای گذشته به دست آمده بود بر هم زده است».

شکست مذاکرات در حالی رخ داد که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، نسبت به دستیابی به توافق ابراز خوش‌بینی کرده بود. ترامپ تاریخ اولیه آغاز اعمال تعرفه‌ها را از روز چهارشنبه به تعویق انداخته بود، چراکه توافق نزدیک به نظر می‌رسید.

دونالد ترامپ که بارها پیشنهاد داده بود کانادا باید به «ایالت پنجاه‌ویکم» آمریکا تبدیل شود، بامداد روز یکشنبه گفت اتاوا خواهان «مزایای یک ایالت بودن است، بدون اینکه واقعا یک ایالت باشد».

او افزود: «آنها همچنین سال‌هاست تعرفه‌های سنگینی از کشاورزان بزرگ ما دریافت کرده‌اند. دیگر بس است».

ترامپ از زمان بازگشت به کاخ سفید در ژانویه ۲۰۲۵، سیاست تعرفه‌ای تهاجمی را در پیش گرفته و مالیات‌های گمرکی بر شرکای تجاری در سراسر جهان را افزایش داده است. دولت او استدلال می‌کند تعرفه‌ها تولید در آمریکا را رونق می‌بخشد، رشد اشتغال داخلی را تشویق می‌کند و به آنچه که نرخ‌های تجاری ناعادلانه می‌داند، رسیدگی خواهد کرد.

با این حال، منتقدان می‌گویند افزایش عوارض گمرکی، زندگی را برای مصرف‌کنندگان و مشاغل آمریکایی گران‌تر می‌کند و در عین حال عدم قطعیت گسترده‌ای را در میان شرکت‌هایی که برای سرمایه‌گذاری و زنجیره تأمین خود برنامه‌ریزی می‌کنند، به وجود می‌آورد.

آگهی فقدان مدرک تحصیلی

مدرک فارغ التحصیلی **اینجانب: ابوالفضل منتظری** ،فرزند:محمدعلی به شماره شناسنامه :۷۵۰ صادره از شاهرود در مقطع کاردانی پیوسته رشته امور اداری صادره از واحد دانشگاهی اسلامشهر با شماره سریال: ۳۹۴۴۴۱۹ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار میباشد.
از یابنده تقاضا میشود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر به نشانی: اسلامشهر میدان نماز-خ شهید صیاد شیرازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر ارسال نماید.

برگ سبز ، پلاک موتور و سند کمپانی موتور سیکلت پالس آر اس (باجاج)۲۰۰cc رنگ قرمز مدل ۱۳۹۵ به شماره پلاک ایران ۵۲۵ -۸۷۶۷۹ و شماره موتور JLZWGC00326 و شماره شاسی N5P***200A9537722 به نام **امیر محمد اصلانی لیائی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۲۶۰۳۰۲۰۲۶۰۲۲۱۸۵ مورخ ۱۴۰۲/۱۲/۲۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی تصرفات رسول صدری ایرانی به شناسنامه شماره ۸۹۶۸ کد ملی ۱۳۹۲۲۴۲۵۵۸ صادره اصفهان فرزند غلامحسین موازی پنج سهم از چهار سهم یک حبه از ۷۲ حبه ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۲۴۴،۳۹ متر مربع باستثنای بهای ثمنیه پلاک شماره فرعی از ۱۳۹۰۰ اصلی واقع در اصفهان بخش ۵ اداره ثبت اسناد و املاک شمال - توجه به تقاضا نامه ارائه شده و مستندات ضمیمه شامل (مستند مالکیت مسیب صادقیان موضوع سند شماره ۷۲۶۱۱ - ۱۳۶۸۰۹۲۹ طبق قانون ارث) و ملاحظه نقشه ملک و گزارش کارشناس منتخب و پاسخ وضعیت ثبتی که حکایت از احراز مالکیت متقاضی نسبت به ملک مورد تقاضا و انتقال ملک از مالک رسمی به متقاضی داشته و تصرفات متقاضی نسبت به مورد تقاضا احراز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند . مالکیت صادر خواهد شد.
شناسه : ۲۲۵۶۵۲۳
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۶/۰۲ تاریخ انتشار نوبت دوم :۱۴۰۵/۰۶/۱۷
سید اسدالله موسوی - رئیس ثبت اسناد و املاک ۳۷۲۵

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۲۰۲۶۰۲۶۱۹۶ - ۱۴۰۵/۱۰/۳۰ هیات سوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان تصرفات مالکانه بلا معارض مالکیت خانم فاطمه خوشبانی به شناسنامه شماره ۱۴۶ کد ملی ۱۲۸۵۳۵۵۳۷۷ صادره فرزند جواد مبنی بر صدور سند مالکیت نسبت به ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۱۶۳/۷متر مربع از پلاک شماره ۹۹/۱۰۹ واقع در بخش ۱۶ اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان مالک رسمی احمد رضوی دلیگانی به موجب سند ۵۷۴۶۴ مورخ ۵۰۸۸/۸ دفتر ۱ اصفهان بوده که مورد درخواست مع الواسطه به موجب قولنامه به متقاضی واگذار و تعدادی از شهود آن را تایید نموده اند محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
شناسه : ۲۲۵۶۵۲۰
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۶/۰۲
تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۰۶/۱۷
حسین زمانی علویجه - رئیس ثبت اسناد و املاک ۳۷۲۶

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۲۱۰۰۰۵۵۸۷ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۱هیات اول دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای سید جلال امیری به شناسنامه شماره ۹۱ کد ملی ۵۶۴۹۵۴۵۵۴۵ صادره فرزند سید ابراهیم در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی بدون درج اعیانی به مساحت ۵۰۹۴،۵۰ متر مربع مجزا شده از پلاک شماره ۶اصلی واقع در اصفهان بخش ۲۰ حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان تأئید (بموجب اسناد شماره ۱۴۳۷۲۸ مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۱۱ و سند قطعی ۱۲۱۶۹۶ مورخ ۱۳۹۴/۰۳/۳۱ و سند شماره ۳۹۹۶۵ مورخ ۳۹۹۶۵ مورخ ۱۳۴۶/۰۵/۲۵قسمتی از پلاک بنام سید جلال امیری و همچنین بموجب رونوشت سند قطعی شماره ۳۹۹۶۴ قسمتی از پلاک بنام ابراهیم امیری محمد آبادی و همچنین بموجب سند قطعی ۳۵۴۹۴ مورخ ۱۳۲۳/۰۸/۱۴ قسمتی از پلاک بنام مهدی پیران و بمو بموجب سند قطعی شماره ۸۱۰۰۲ مورخ ۱۳۴۳/۱۱/۱۹ دفتر خانه ۱۴ قسمتی از پلاک بنام محمد علی صلصالی و حسین صلصالی میباشد قسمتی از پلاک از طرف بموجب ارث به متقاضی و همچنین قسمتی دیگر بموجب قولنامه عادی از طرف مهدی پیران و محمد علی و حسین صلصالی به متقاضی منتقل گردیده است) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
شناسه : ۲۲۵۷۷۰۵
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۶/۰۲ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۰۶/۱۷
مهدی صادقی وصفی - رئیس ثبت اسناد و املاک ۳۷۲۷